

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

31 Αύγουστου 2008
Κυριακή ΙΑ' Ματθαίου (Απόστ. Έβρ. 9, 1-7)

Άδελφοί μου, σήμερα πού η Έκκλησία μας εορτάζει για την ιδιαίτερη εὐλογία πού αποτελεί ή κατάθεση τῆς Τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου στό Ναό της στήν Κωνσταντινούπολη, εἶναι ἀνάγκη νά ὑπευθυμίσουμε στήν ἀγάπη σας τήν ἀπόφαση τῆς Θεομήτορος «ἰδοῦ ή δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατά τὸ ρῆμα σου», καί ὅτι καί ή παροῦσα εορτή τῆς Παναγίας μας θεωρεῖται κατάλληλη, γιά νά προβληθῇ ή μεγάλη ἀλήθεια, πῶς πρέπει δηλ. νά δεχόμαστε μέ εὐχαρίστηση τῖς ἐντολές καί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὡς «ζώνη ἀσφαλείας» καί νά νομίζουμε τὸν Θεῖο Νόμο ὡς κλοιὸ πού περισφίγγει καί προστατεύει τὴ ζωὴ μας.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἀγαπητοί μου, εἶναι ἀφ' ἑνός μὲν ή «Κεχαριτωμένη», τῆς ὁποίας ή ὠραιότητα καί τὸ κάλλος ἐλκύει τῖς ψυχές μας καί σαγηνεύει τῖς καρδιές μας καί αἰχμαλωτίζει τὴν εὐλάβειά μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ προβάλλει ἐνώπιόν μας ὡς μιὰ δυνατὴ καί ἀνεπανάληπτη προσωπικότητα. Περιζώννυται ὡς ρομφαία τὴν Τιμιά Ζώνη της, ὅπως ἀρμόζει σὲ κάθε σεμνὴ γυναικεία ἐμφάνιση· καί εἶναι καθῆκον κάθε χριστινὸς νά περιζώνεται μέ δύναμη καί θέληση ἀλλὰ καί μέ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά ἀγωνίζεται «ἐνεκεν ἀληθείας καί πραότητος καί δικαιοσύνης». Καί περὶ ἀληθείας μὲν, γιατί, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ προφήτης Ἡσαΐας, «ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη» (Ἡσαΐας 53, 6) καί ἐπὶ πλέον «πονηροὶ ἄνθρωποι καί γόητες προκόβουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον πλανῶντες καί πλανώμενοι» (Β' Τιμ. 3-13) καί ἔχουν λαθεμένη ἰδέα γιά τὴν ἀξία τῆς πίστεως καί τῆς ἀρετῆς. Τότε ἐπιστρατεύεται ή ἀνθρώπινη πονηρία, τὸ ψέμα καί ή ἀπάτη, καί ὁ κόσμος «παραμορφώνεται», μεταβάλλεται σὲ κοινωνία πλανῶντων καί πλανωμένων.

Ἡ Κυρία Θεοτόκος προβάλλουσα ὡς ἔμβλημα τὴν τιμιά Ζώνη της, τὸ ἱερὸ αὐτὸ κειμήλιο πού ἀποτελοῦσε μικρὸ ἐξάρτημα τῆς ἐνδυμασίας της καί ἀνῆκε στὰ ἀτομικὰ εἶδη τῆς προσωπικῆς της χρήσεως, προτρέπει ὅλους τοὺς χριστιανοὺς νά περιζωσθοῦν μέ πίστη καί ζῆλο καί ἀποφασιστικότητα καί νά ἀγωνισθοῦν «ἐνεκεν ἀληθείας», γιά νά διαλυθοῦν οἱ πλάνες πού ὑπάρχουν. Καί νά μάθῃ ὁ κόσμος ὅχι μέ λόγια ἀλλὰ μέ τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῶν χριστιανῶν τὴν ἀξία τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καί νά ἐλκύουν «τῇ ὠραιότητι καί τῷ κάλλει». Συνιστᾷ ἐπίσης ή Μητέρα τοῦ Φωτὸς νά ἀγωνιστοῦμε ἐνεκεν τῆς ἀληθείας ἀλλὰ μετὰ πραότητος, γιατί ή εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, αὐτὴ πού ἐπιτυγχάνεται μετὰ «πραότητος», εἶναι χριστιανικὴ ἐπιδίωξη, εἶναι καρπὸς ἀρετῆς καί ἐπιδίωξη ἀγία.

Ὁ θυμός, ἡ διαμάχη καὶ ἡ φιλόνηκη διεκδίκηση πρέπει νὰ ἀποβληθοῦν ἀπὸ τὴ ζωὴ μας, γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ λέμε «εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδὸν μου» (ψαλμ. 17, 32) καὶ περιζωσμένοι τὴ ρομφαία τῆς χάριτος νὰ ἀγωνιζόμαστε ἕνεκεν ἀληθείας μετὰ πραότητος. Ὅμως γιὰ νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη καὶ ἁρμονία στὶς διαπροσωπικὲς μας σχέσεις, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δικαιοσύνη καὶ ἀναγνώριση τοῦ δικαίου τοῦ ἄλλου κατὰ τὸ Δαυιτικὸν «Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήνητησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν». Ἡ ἀλήθεια προϋποθέτει ἀγάπη, ἡ ἀγάπη γεννᾷ τὴν πραότητα καὶ τὴν εἰρήνη καὶ πάντα ταῦτα, ἀλήθεια, ἀγάπη, εἰρήνη, πραότης προϋποθέτουν τὴν δικαιοσύνη. Ὁ ἱερὸς ὑμνογράφος, ἀδελφοί μου, ἀπευθύνει πρὸς τὴν Θεοτόκον τὴν δέηση· «περίζωσον δύναμιν ἡμᾶς Παρθένε, τῇ Ζώνῃ Σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα ἡμᾶς», γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦμε ἄξιοι καὶ πρόθυμοι γιὰ ἀγῶνες «ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης». Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]